

РЕШЕНИЕ

№ 3010

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7284** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 и сл. ЗУТ

Образувано е на основание изпратена от СО – Район „В.“ постъпила на 11.02.2022 г. жалба от И. М. С.; А. А. Д.; Н. М. Т.; К. А. В.; А. Д. Д.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Е. Г. Д.; Р. А. С.; А. Я. С.-М.; П. Х. В.-Х.; М. Д. Б.; Н. В. М.; С. Д. М.; Д. Г. К. и Й. Х. Д. против Заповед №РВТ22-РА50-11/25.01.2022 г. на Гл. архитект на Район „В.“ - СО. С оспорения акт са одобрени: 1. Проект за изменение на плана за регулация за обединяването на УПИ XVI-1014 и УПИ VII-1014 в нов УПИ VIII-1014.2219 по имотна граница на ПИ с идентификатор 68134.1933.1014 от кадастралната карта и контактни УПИ III-1019, УПИ IV-1018 и УПИ XV-1020 по зелените цифри знаци и щрихи, както и изменение на улица-тупик по кафявите линии и знак, кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект и 2. Проект за изменение на плана за застрояване с указани параметри и начин на застрояванена новообразувания УПИ VIII-1014.2219, кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект. В жалбата е посочено, че заповедта се оспорва в обхвата на одобреното изменение на улица-тупик по кафявите линии и знак кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект и одобрената линия на застрояване в новообразувания УПИ VIII-1014.2219 до дъното на имота към УПИ XV-1020, с твърдения, че същата е немотивирана, неправилна и незаконосъобразна. Предвид това предмет на делото е заповедта в тези и части. В тази връзка в жалбата е изложено, че е одобрен проект за изменение, което е извън обхвата на допускането, извършено със Заповед №РВТ18-РА50-115/23.05.2018 г. на Гл. архитект на Район „В.“. Това е така според

оспорващите, тъй като улицата-тупик попада в посочени имоти, за които няма предвидено допускане на изменение с тази заповед. От собствениците на имотите, в които попада улицата-тупик не е подавано заявление за изменение на плана. Освен това е посочено, че заповедта е издадена на основание чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, което предполага за имотите, предмет на изменението, имотните им граници да не съвпадат с регулационните. Улицата-тупик от о.т. 100 до о. т. 99 не е приложена и не е отразена в кадастралната карта, поради което за нея няма как да има разминаване между имотните граници и регулационните такива. Предвид това оспорващите считат, че одобряването на изменението не може да обхваща имоти, извън посочените в заповедта за допускането му, а именно ПИ с идентификатори 68134.1933.1014 и 68134.1933.2219. В жалбата е изложено също, че при допуснатото изменение за обединяване на двата УПИ в нов такъв, за новообразувания имот е осигурен достъп откъм улица, при което необходимостта от улицата-тупик отпада изцяло, още повече няма основание за изменението й чрез добавяне на по-голяма територия за отчуждаване. Оспорващите считат, че увеличаването на територията за отчуждаване с изменението без основание противоречи на чл.108, ал.5 ЗУТ. Наред с това се твърди, че в случая не е извършена оценка на дървесната растителност, съгласно изискванията на чл.19, ал.4 ЗУЗСО, при което не е изяснена необходимостта от опазване на наличната в имотите дървесна растителност, съобразно изискването на чл.22, ал.3 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО, вр. чл.60, ал.10 ЗУТ. Предвид наличието на дърво – орех, в имота, където е предвидено да се удължи улицата-тупик, по отношение на същото следва да има такова становище от компетентния орган, който да постанови евентуалното му премахване или запазване. По отношение на предвиденото застрояване в новообразувания имот се твърди, че доколкото няма основание за изменение на улицата-тупик и при промяна на вътрешната регулационна линия между двата имота, същата ще се яви дъно на новообразувания поземлен имот, то към тази регулационна граница следва да се предвиди отстояние на застрояването в съответствие с чл.31, ал.2, т.2 ЗУТ, а именно най-малко 6 метра. Изложените в жалбата доводи се поддържат в хода на процеса от процесуалния представител на оспорващите адв. Е. А., като в представена писмена защита е посочено, че чрез допуснатото непредвидено увеличаване на улицата-тупик се осигурява втори достъп до новообразувания УПИ, с което се увеличават застроителните граници на същия, тъй като при наличието на две улични регулационни линии УПИ няма дъно, а допустимите отстояния при дъно са по-големи от тези към страничната регулационна линия. В този смисъл увеличавайки незаконосъобразно улицата-тупик, административният орган е увеличил и допустимото застрояване в новообразувания УПИ. По тези съображения се иска отмяна на акта в оспорените му части и присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът, Гл. архитект на Столична община – Район „В.“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И. Т. в представен писмен отговор, в съдебно заседание и в представени писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от оспорващите разноски за адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Г. Н. Г. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. М. А., в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва

жалбата като недопустима и неоснователна, като подробни съображения за това са изложени в представени писмени бележки. Предвид това се иска жалбата да бъде отхвърлена и да бъдат присъдени разноски.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначена е и приета съдебно-техническа експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представените по делото доказателства за собственост на оспорваните се установява, че И. М. С.; Н. М. Т.; К. А. В.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Р. А. С.; А. Д. Д. и А. Я. С.-М. са собственици на самостоятелни обекти в сграда и носители на вещни права в ПИ с идентификатор 68134.1933.1020. А. А. Д. и Е. Г. Д. са собственици на самостоятелни обекти в сграда и носители на вещни права в ПИ с идентификатор 68134.1933.2003. П. Х. В.-Х.; М. Д. Б. и Н. В. М. са собственици на самостоятелни обекти в сграда и носители на вещни права в ПИ с идентификатор 68134.1933.1013, а С. Д. М.; Д. Г. К. и Й. Х. Д. са собственици на самостоятелни обекти в сграда и носители на вещни права в ПИ с идентификатор 68134.1933.1505.

Заинтересованата страна Г. Н. Г. е собственик на УПИ XVI-1014 и УПИ VII-1014, видно от представените от същия нотариални актове.

От приложените към административната преписка доказателства се установява, че административното производство е започнало по подадено през 2018 г. заявление от собственика на УПИ XVI-1014 и УПИ VII-1014 Г. Г. с искане да бъде разрешено изменение на плана за регулация и застрояване по отношение на тези имоти. По това заявление е издадена Заповед №РТВ18-РА50-115/23.05.2018 г. на Гл. архитект на Район „В.“, с която е дадено разрешение да се изработи проект за изменение на плана за регулация и застрояване. В тази заповед е определен териториалния обхват на изменението, включващ именно двата имота на заявителя. Като цел на изменението е посочено обединяване на двата имота в нов УПИ и промяна на застроителния план в съответствие с ОУП. Няма данни и не се твърди тази заповед да е оспорвана, при което съдът приема, че е влязла в сила.

Със Заявление от 03.09.2018 г. Г. Г. е поискал да бъде одобрен приложения към заявлението проект за изменение на ПУП – И. и ИПЗ. Видно от доказателствата към преписката, проектът е съобщен на заинтересованите лица, собственици и носители на вещни права в съседните имоти. На 03.01.2020 г. е постъпило възражение по същите.

Видно от приложения към преписката Протокол №41/21.10.2021 г., проектът е разгледан на заседание на РЕСУТ, проведено на 21.10.2021 г. В т.5 от същия е разгледан проекта и постъпилото възражение, като е прието решение да се предложи на Гл. архитект на Район „В.“ да одобри проекта за изменение на плана за регулация и застрояване на УПИ XVI-1014 и УПИ VII-1014 и образуване на нов УПИ VIII-1014.2219, кв.48, м. „М. ливади - запад“. На 25.01.2022 г. е издадена оспорената в настоящото производство заповед с посоченото по-горе съдържание. Като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ.

От заключението на вещното лице по приетата и неоспорена от страните по делото СТЕ се установява, че действащият ПУП по отношение на уличната регулация и кадастрален план за м. „М. долина-запад“ е одобрен със Заповед №РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Гл. архитект на С., а относно дворищната регулация и

застрояването в УПИ действащи са ЧЗРП и ЧКЗСП за кв.48, одобрено със Заповед №РД-09-50-522/14.10.1994 г. на Гл. архитект на С., ЧИЗП за УПИ III-1019, IV-1018, V-1017 и VI-1016 от кв.48, одобрено със Заповед №РД-50-036/13.02.1997 г. на Кмета на Район „В.“ и ЧИРП за нов УПИ VIII-2219 от кв.48, одобрено със Заповед №РД-09-96/13.11.2013 г.

Вещото лице е установило, че за ПИ с идентификатор 68134.1933.1020 е обособен УПИ XV-1020, който се засяга от процесното изменение; за ПИ с идентификатор 68134.1933.2003 е обособен УПИ XIV-1020А, който не граничи с новия УПИ и не се засяга от процесното изменение; за ПИ с идентификатор 68134.1933.1505 е обособен УПИ XIII-1505, който не граничи с новия УПИ и не се засяга от предвиденото изменение; за ПИ с идентификатор 68134.1933.1013 е обособен УПИ IX-1013, който граничи с новия УПИ, но границата между тях не се променя. По отношение на улицата-тупик вещото лице е установило, че между о.т. 131А – о.т.131Б същата е предвидена с ЧЗРП и ЦКЗСП за кв.48, одобрени със Заповед №РД-09-50-522/14.10.1994 г. на Гл. архитект на С. и ЗРП, одобрен със Заповед №РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Гл. архитект на С. като улица-тупик между о.т. 100 и о.т.99. С процесното изменение тази улица-тупик се засяга в частта след о.т.99, като уличнолегулационната ѝ граница от изток, след о.т.99 е изместена до имотната граница на ПИ 68134.1933.1014, т.е до границата на новия УПИ. Вещото лице е дало заключение, че по действалия преди изменението ПУП –ЗРП за кв.48 и в двата имота на заинтересованата страна е било предвидено застояване на свободвостоящи дмуетажни жилищни сгради. Съгласно действащия ОУП на [населено място], приет с Решение №697 от протокол №51/19.11.2009 г. на СОС и решение №960/16.12.2009 г. на МС, имотите, предмет на процесната заповед, попадат в устройствена зона „Жс“ – Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване. С одобреното изменение не се предвижда промяна в предназначението на имотите, предмет на плана. Новопредвидената сграда е свободностояща, на 3 и на 4 етажа, с кота корниз съответно Н=10 м и Н=12 м. Посочените в графичната част отстояния до границите на новия УПИ и до съществуващите сгради в съседните имоти отговарят на изискванията на чл.31, ал.2 и чл.32 ЗУТ. Не са допуснати намалени отстояния до съседни сгради и граници.

Предвид изложеното и представените доказателства съдът приема за установено, че процесната заповед е издадена по постъпилото на 03.09.2018 г. заявление от собственика на УПИ XVI-1014 и УПИ VII-1014 за одобряване на приложения проект за изменение на ПУП – И. и ИПЗ. С одобреното изменение в частта относно регулацията двата имота са обединени в един нов имот по имотната граница на ПИ с идентификатор 68134.1933.1014, като при това изменение границите на новия УПИ в частта на УПИ VIII-2219 са се запазили, а в частта на УПИ XVI-1014 са се променили по границите на поземления имот по КККР. При тази промяна част от УПИ XVI-1014 е преминала към УПИ XV-1020, в който имот се намира улицата-тупик, посочена в процесната заповед. Тази улица-тупик е стигала до УПИ XVI-1014, като е предоставяла на този имот достъп до улична мрежа. Видно от приложените към делото скици, същата не е нанесена в КККР и за нея не е обособен отделен ПИ по КККР. С процесната заповед за частта от УПИ XVI-1014, която с изменението е преминала към УПИ XV-1020 и която се намира между улицата-тупик и границата на новообразувания имот е предвидено да продължи улицата-тупик до границата на новообразувания имот. С това предвиждане съдът приема, че на тази част от имота е

променено предназначението, тъй като докато е бил част от УПИ XVI-1014 не е бил предвиден за улица-тупик, а именно с преминаването му към УПИ XV-1020 и с процесната заповед е предвидено продължаване на улицата-тупик в тази част. Съдът приема за установено също, че достъп до новообразувания имот до съществуващата улична мрежа е наличен и предвиден не от улицата-тупик, а от [улица]. Следователно новообразувания имот има достъп до улица.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Атакува се ИАА – заповед за изменението на плана за регулация и застрояване, попадаща в актовете по смисъла на чл.214, т.1 от ЗУТ, посочен изрично от законодателя като подлежащ на съдебен контрол. Същата е оспорена, в частта, с която е одобрено изменение на улица-тупик по кафявите линии и знак кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект и одобрената линия на застрояване в новообразувания УПИ VIII-1014.2219 до дъното на имота към УПИ XV-1020

За да е процесуално допустима жалбата следва да е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.215, ал.4 от ЗУТ срок. Относно изменението на плана за регулация, в частта относно улицата-тупик, от заключението на вещото лице се установява, че засегнат от това изменение е ПИ с идентификатор 68134.1933.1020, за който е обособен УПИ XV-1020. Предвид това съдът приема, че само жалбоподателите, установили право на собственост в този имот, са легитимирани да оспорят заповедта в тази ѝ част. Само те са заинтересовани страни, тъй като са от кръга на лицата, посочени в чл.131, ал.2, т.1 от ЗУТ. По отношение на другите имоти, собствениците в които също са оспорили заповедта в тази ѝ част, които не са засегнати от изменението на плана за регулация, не е налице правен интерес от оспорването. Останалите жалбоподатели не са заинтересовани лица по смисъла на чл.131 ЗУТ, поради което жалбата им се явява недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено.

Съдът намира за недопустима жалбата в частта, с която се оспорва изменението на плана за застрояване с указани параметри и начин на застрояване на новообразувания УПИ VIII-1014.2219, тъй като оспорващите нямат качеството на заинтересовани страни. Съгласно разпоредбата на чл.131, ал.2 ЗУТ непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти относно плана за застрояване са съседните имоти, когато с подробния устройствен план се създава свързано застрояване между тях и имот или имоти, включени в обхвата на плана; съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване. В случая с одобреното изменение на плана за застрояване в новообразувания имот не е налице нито една от посочените хипотези. Безспорно и видимо в случая не е предвидено свързано застрояване. От заключението на вещото лице се установи, че не се допускат намалени разстояния, както и че не се изменя предназначението на имота, предмет на плана. Не са предвидени и ограничения в режима на застрояване и ползване. Предвид това съдът намира, че жалбата в тази ѝ част също следва да бъде оставена без разглеждане.

Следователно, допустима за разглеждане по същество се явява жалбата на оспорващите, установили право на собственост в ПИ с идентификатор 68134.1933.1020, за който е обособен УПИ XV-1020 и в частта, в която се оспорва допуснатото изменение на улицата-тупик. С оглед представените доказателства

относно датата на съобщаване за издаване на оспорения акт, съдът намира, че е спазен предвидения в чл.215, ал.4 ЗУТ 14-дневен срок.

Съдът намира, че в тази й част жалбата е основателна.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК - наличие на компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт, съответствието му с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съдът счита, че процесният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на правомощията му, съгласно делегираните му правомощия по ЗУТ със Заповед № СОА17-РД-09-455/22.03.2021 г., на Кмета на СО, служебно известна на съда и публикувани на интернет страницата на Столична община. С тези заповеди на основание чл.44, ал.1, т.1 и т.13 ЗМСМА, вр. чл.5, ал.1 ЗУТ Кмета на Столична община е оправомощил главния архитекти на райони в Столична община да нареждат одобряването на проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някое от основанията по чл.134 ал.1 и ал.2 от ЗУТ.

Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона форма – писмена заповед, която съдържа наименованието на органа, който я издава, фактически и правни основания за издаването ѝ, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издалото я лице. Относно фактическите основания за издаване на акта ответникът се е позовал на Протокол №41/21.10.2021 г. на РЕСУТ на територията на район „В.“. В т.5 същия е посочено, че заявеното изменение е на основание чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, от лице, което е собственик на имотите, предмет на изменението, поради което не е необходимо съгласието на съседните имоти при изменение на процедурата. Не е налице разминаване между текстовата и графичната част на заповедта, поради което не се установи порок във формата по смисъла на чл.146, т.2 АПК, който да обуслови отмяна на акта.

При извършената служебна проверка за спазване на административнопроизводствените правила, съдът намира, че в хода на процедурата по издаване на оспорената заповед е налице сезиране на административния орган от заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.2, т.2 ЗУТ – собственик на поземлените имоти, които са предмет на процедурираното изменение. Издадена е Заповед №РТВ18-РА50-115/23.05.2018 г. на Гл. архитект на Район „В.“, с която е дадено разрешение да се изработи проект за изменение на плана за регулация и застрояване, като същата е съобщена по реда на чл.124б, ал.2 ЗУТ. Оспорващите са уведомени за изработения проект, като са депозирали възражения по него. Проектът е разгледан и приет от РЕСУТ след изпълнение на процедурите по обявяване, като е разгледано възражението на оспорващите и същото мотивирано е прието за неоснователно.

Съдът намира, че в оспорената част заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели и до материалната

й незаконосъобразност. Това е така, защото процедурата по одобряване на исканото със заявлението изменение е започнала и се е развива по отношение на собствените на заинтересованата страна имоти и с правно основание чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ. Именно в този обхват е било разрешено изработването на проекта с предходната заповед. Безспорно, при провеждането на такава процедура се засягат съседните имоти, но съдът приема, че това засягане е допустимо само до това дали към тях преминава част от имота, предмет на изменението или от съседните имоти се отнема такава част. Изменението на ПУП по чл. 131, ал. 2, т. 2 ЗУТ по хипотеза изключва необходимостта от съгласието на собственика на „засегнатия“ имот. Преценката е обективна и произтича единствено от констатираното несъответствие на регулацията с кадастъра. Обратното би означавало на собственика да се предостави възможност да осуети съгласуването на ПУП с КК в противоречие с преследваната от закона цел, намерила конкретен израз в разпоредбата.

В случая и както се прие за установено по-горе, освен че част от единия имот на заинтересованата страна е преминала към имота на оспорващите, с процесната заповед е променено предназначението ѝ, като е предвидено продължаване на улицата-тупик. Именно промяната в предназначението съдът намира, че е незаконосъобразно извършена, тъй като е извън предмета на заповедта, с която е разрешено изработването на проект и е в несъответствие с посоченото правно основание за изменение на плана. По отношение на улицата- тупик не е налице основание за изменение по чл.131, ал.2, т.2 ЗУТ, тъй като същата не е нанесена в кадастъра като обособен поземлен имот. Като е одобрил проект за изменение на ПУП по отношение на част от имот, който не е включен в предметния обхват на заповедта, с която е допуснато изработването му и по отношение на който не е налице посоченото в заповедта правно основание, административният орган е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. Освен това в случая не е налице и доказана необходимост от това изменение, доколкото по отношение на новообразувания имот е налице достъп до съществуваща улична мрежа.

Предвид изложеното жалбата в допустимата ѝ част се явява основателна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на оспорващите, чиято жалба съдът прие за допустима, се дължат разноски съобразно уважената част на жалбата. Същите са направили разноски в размер на 100 лева за внесена държавна такса, 1200 лева адвокатско възнаграждение и 600 лева възнаграждение за вещо лице, или общо 1900 лева. Доколкото жалбата им е частично основателна, само по отношение на една от двете оспорени части, ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт, а именно Столична община, следва да бъде осъдено да им заплати половината от направените разноски, а именно 950 лева.

Предвид своевременно направеното искане в тази насока на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника също се дължат разноски. В настоящия случай ответникът е представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ, както и с оглед частичната недопустимост на жалбата, определя размер на възнаграждението от 100.00 лева.

На основание чл.143, ал.4 АПК разноски се дължат и на заинтересованата страна, за която оспореният акт е благоприятен. Предвид прекратяване на делото разноските са дължат от оспорващите. Същите са своевременно претендирани и доказани в размер от 900 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. М. С.; Н. М. Т.; К. А. В.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Р. А. С.; А. Д. Д.; А. Я. С.-М.; А. А. Д.; Е. Г. Д.; П. Х. В.-Х.; М. Д. Б.; Н. В. М.; С. Д. М.; Д. Г. К. и Й. Х. Д. в частта, в която са оспорили Заповед №РВТ22-РА50-11/25.01.2022 г. на Гл. архитект на Район „В.“ – СО по т.2 от същата, с която е одобрен проект за изменение на плана за застрояване с указани параметри и начин на застрояванена новообразувания УПИ VIII-1014.2219, кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. А. Д.; Е. Г. Д. П. Х. В.-Х.; М. Д. Б.; Н. В. М. С. Д. М.; Д. Г. К. и Й. Х. Д. в частта, в която са оспорили Заповед №РВТ22-РА50-11/25.01.2022 г. на Гл. архитект на Район „В.“ – СО относно одобреното изменение на улица-тупик по кафявите линии и знак, кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело №10743/2020 г. по описа на АССГ в тази му част.

В тази му част решението, с характер на определение, подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

ОТМЕНЯ Заповед №РВТ22-РА50-11/25.01.2022 г. на Гл. архитект на Район „В.“ – СО в частта относно одобреното изменение на улица-тупик по кафявите линии и знак, кв.48, м. „М. ливади - запад“, съгласно приложения проект.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. С.; Н. М. Т.; К. А. В.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Р. А. С.; А. Д. Д. и А. Я. С.-М. деловодни разноски в размер на 950 /деветстотин и петдесет / лева.

ОСЪЖДА И. М. С.; Н. М. Т.; К. А. В.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Р. А. С.; А. Д. Д. и А. Я. С.-М. да заплатят на Столична община деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА И. М. С.; Н. М. Т.; К. А. В.; И. С. М.; П. Х. Х.; В. Р. Г.; С. Л. С.; Р. А. С.; А. Д. Д. и А. Я. С.-М. да заплатят на Г. Н. Г. от [населено място] деловодни разноски в размер на 900 /деветстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: